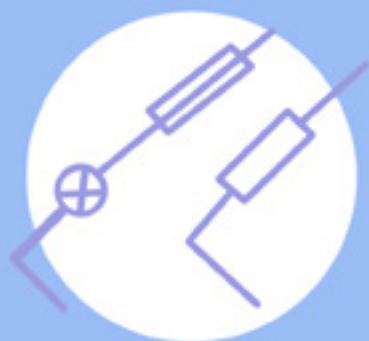

STPŠ
TRBOVLJE

Številka 1 | Letnik 5 | Maj 2018

eCajtnng

Kolofon

Elektronsko glasilo
Generacija 2017-2018
Srednja tehniška in poklicna šola
Trbovlje
Maj 2018

STPŠ Trbovlje
Šuštarjeva kolonija 7a
1420 Trbovlje
tel. 03 56 33 450

Mentorja:

Polona Strmec, prof.
Vasja Markič, prof.

Grafična podoba:

Anže Vidmar

Lektoriranje:

Polona Strmec, prof.

Uvod

Dragi bralke in bralci!

Upam, da vas je mnogo, in da niste samo dijaki ali učitelji, ampak tudi drugi, ki vas zanima življenje na šoli. O tem lahko sicer veliko preberete na naši spletni strani, na Facebooku, Twitterju in Instagramu. Obveščanje se precej seli na splet, navsezadnje je tudi tale časopis že nekaj let v elektronski obliki. Kaj s to elektronskostjo pridobimo, kaj izgubimo? Zagotovo e-novice dosežejo veliko število ljudi v kratkem času. Marsikdo nas je tako imel priložnost spoznati potem, ko smo na šoli začeli bolj uporabljati te medije in se mu zato zdi, da na šoli delamo dobro šele v zadnjih letih. Dobrih stvari, ki jih prinaša splet, je ogromno. Mno-

go več kot slabih. Večini teh pa se lahko izognemo s pametno uporabo vseh naprav, ki jih je prinesla 3. industrijska revolucija (uporaba računalnika in interneta). Verjetno se ne zavedamo, da je ta revolucija že končana. 4. industrijska revolucija z internetom stvari, 3-D tiskom, z nevrotehnologijo, ekonomijo delitve, umetno inteligenco, pisanjem DNK-ja po meri, veriženjem podatkov, avtonomnimi vozili, novimi uporabniškimi vmesniki in navidezno resničnostjo je že tu. Le zdi se nam, da šele prihaja. In ne bo se dotaknila samo nekaterih, ampak prav vseh. Le časa za prilagoditev ne bo več toliko. Mnogo desetletij so se naši predhodniki lahko prilagajali spremembam, ki jih je prinesla 1. revolucija pred več kot dvema stoletjema (parni stroj), prav tako je bilo ob elektrifikaciji. Časa je bilo več. Za

računalniško revolucijo in internet smo imeli od začetkov, prvih računalnikov, časa približno 40 let. 4. revolucija pa bo trajala predvidoma zgolj 15 let. In kaj bo potem? Tega ne ve nihče. Vemo samo to, da je prilaganje nujno, izbire ni. O pač! Še vedno ali še toliko bolj pa se lahko zavemo, kako pomembne so lastnosti, spretnosti, kot so timsko delo, empatija, celostno razmišljanje, motiviranost za učenje, vseživljenjsko učenje ... Z obojim, z obvladovanjem novih tehnologij in z vsem pravkar naštetim bomo kos strmo se razvijajočemu, vse bolj tehnološko razvitemu svetu. Kljub neslutnim novostim, ob katerih se bomo nujno morali spraševati tudi o etičnosti novih poti, lahko ohranimo človeškost in človečnost in ne postanemo odtujeni, robotizirani in osamljeni osebki, ki bi v bistvu postali podrejeni napredku.

Kdor se bo ustavil, bo obstal. »Kdor ne gre s časom, sčasoma gre,« pravi eden mojih prijateljev. Jaz dodajam – ob tem ohranimo srce in občutek za druge.

Zdaj pa preberite ta izvod elektronskega časopisa, potem pa ugasnite vse naprave in povabite prijatelja na klepet v živo. Namesto všečka na FB pa en širok nasmeh in pozdrav na šolskih hodnikih.

Uspešen konec tega šolskega leta vam želim [vaša ravnateljica, Marjetka Bizjak](#)

Fotografija

Poleg mnogih hobijev se prostem času ljubiteljsko ukvarjam tudi s fotografiranjem. Nad fotografijo sem se navdušil pred kakšnim letom, konkretnega razloga, zakaj pa ni.

Vsak začetek je težak

Prva poteza je bila nakup novega fotoaparata, ker gre tehnika zelo hitro naprej. Ta ne spada med najboljše, a tudi ne med najslabše.

Takoj na začetku sem se posvetil samemu fotoaparatu in objektivu. Kako je zgrajen, kakšne nastavitve mi omogoča, kakšne goriščne razdalje mi ponuja objektiv in podobno. Pri tem sem si predvsem pomagal s knjigo in spletom.

1.Ulica v Benetkah

Cerkev na Čebinah.

Vaja dela mojstra

Ko enkrat osvojiš določeno teoretično znanje, se lotiš praktičnega. Najlažje je, da si opremo zložiš v nahrbtnik in se peš odpraviš v naravo ... V naravi iščeš različne motive, preizkušaš nastavitve v določenih pogojih in podobno. Prve slike niso bile super, vendar ravno iz teh se lahko največ naučiš.

Veliko pa sem se naučil tudi na projektnih dnevih fotografije na šoli, ki so se odvijali v mesecu novembru. Pridobil sem si predvsem znanje o obdelavi fotografij v programu Lightroom. Dandanes skoraj ni slike, ki ne bi bila obdelana v tovrstnih programih. Nekateri z obdelavo pretiravajo in s tem uničijo dobro sliko. Bistvo obdelave je, da narediš na fotografiji manjše popravke, to pa pomeni, da moraš največ truda v fotografijo vložiti že na terenu, ne pa doma za računalnikom.

Moje fotografije

Letalo CRJ 700, Adria Airways

Na mojih slikah se največkrat pojavijo letala in helikopterji, ker sem ljubitelj letalstva. Poleg tega pa posnamem tudi veliko fotografij v naravi. Fotografiram za dušo in ne za denar, svoje slike pa največkrat objavim na socialnih omrežjih.

Meseca decembra sem se prijavil na natečaj, ki ga je organizirala RTV Slovenija. Na natečaju sem bil zelo uspešen, saj so mojo sliko nekaj tednov uporabljali v reklamnih blokih na televizijskih programih RTV Slovenija.

Zasnežena ptičja hišica v sončnem zahodu.

Cerkev Svete Trojice v Hrastovljah.

Celotna fotoknjiga je na voljo tukaj: <https://www.cewe-community.com/si/galeria/book/46083>

Matic Zamuda, 2.b

Elektrolab

Z letošnjim letom smo uradno odprli prostor našega elektrotehniškega laboratorija, kjer lahko dijaki pod mentorstvom strokovnih učiteljev razvijajo svoje ideje v sodelovanju s poslovnimi partnerji oz. tudi v lastni režiji.

Pred odprtjem je skupina dijakov iz 1.A (Žiga in Nejc), 3. A (Nejc, Žan, Marcel, Dino, Andrej) in 4.A (David) pobelila, opremila in posodobila električne inštalacije v tem prostoru. Donatorji so nam pomagali pri nabavi opreme; dobili smo nov digitalni osciloskop, funkcijski generator, spajkalnike, vrtalnik, KNX module za programiranje pametne hišne inštalacije, dva Arduino UNO in set Micro:bit-ov, CNC rezkar, prenosnik ter še veliko drobnega a nepogrešljivega materiala.

Trenutno dijaki v ElektroLabu-u delajo na različnih projektih; Krmiljenje RGB LED traku s pomočjo Arduino in Raspberry PI, spoznavajo sklope električnega avtomobila ter posodablajo obsežno bazo podatkov teh elementov, načrtujejo nadzor temperature v strešniški omarici na naši šoli, programirajo KNX sistem (v okviru modula električne inštalacije pri drugih letnikih SSI), izdelujejo prototipna elektronska vezja za nadzor padca napetosti v sekundarnem tokokrogu vozila itd.

Vrata našega laboratorija so odprta za vse dijake in diakinje, ki si želijo dodatno poglobiti v to zelo zanimivo področje ustvarjanja in raziskovanja, le domišljija je meja. Vabljeni v našo ekipo!

Za več informacij lahko pišete na vasja.markic@stps-trbovlje.si.

Vasja Markič

Comlab

ComLab je dijaška razvojna skupina, kjer izbrani oziroma bolj nadarjeni razvijajo svoje znanje in potenciale. V ComLab, ki sestoji iz angleških besed COM (computer) in LAB (laboratory), torej računalniški laboratorij, pa imajo priložnosti priti in se dokazati vsi dijaki programa tehnik računalništva. V teku je že kar nekaj projektov, med njimi tudi aplikacija, ki simulira sestavljanje računalnika, VR spletna stran, eden izmed končanih projektov pa je tudi RFID ključavnica, preko katere dijaki lahko z dijaško izkaznico vstopajo v ComLab. Znotraj ComLaba pa deluje tudi ComLab TV. Skupina 5-ih dijakov mesečno objavlja videoposnetke na YouTube kanalu z različno vsebino: od raznih intervjujev pa do potovanj dijakov in še mnogo drugega.

Manuela Husukić, 2.c

Tekmovanja

20. marca sva se dijaka Miha Krajnc in Žan Koren Kern udeležila tekmovanja računalniških šol v šolskem centru Krško-Sevnica. Tekmovanje je bilo sestavljeno iz realnega problema, a postavljeno v zelo težko okolico. Izdelati smo morali kriptomenjalnico različnih valut brez dostopa do interneta in zapiskov. Kljub težkim razmeram nama sva osvojila 11. mesto. Z rezultatom sva zelo zadovoljna, saj je bila zadana naloga skorajda nemogoča.

24. marca se je 9 dijakov naše šole udeležilo državnega ACM tekmovanja iz programiranja v Ljubljani. Tekmovali smo v dveh kategorijah. V prvi skupini je tekmovalo 8 dijakov, v drugi, težji, pa samo en telmovealec. Tekmovanje poteka z reševanjem različnih nalog na računalniku, a pri tem ni dovoljena uporaba prevajalnika ali dostop do interneta. Vsak tekmovealec dobi na listu 5 nalog različnih težavnosti. Nato imajo vsi na voljo 3 ure, kar je za reševanje 5 nalog ravno prav. To leto so trije dijaki dosegli srebrno priznanje in sicer:

* Rok Šerak za 16. mesto v 1. skupini

* Luka Laharnar za 23. mesto v 1. skupini

* Miha Krajnc za 13. mesto v 2. skupini

Vsi tekmovalci so s svojimi uspehi zelo zadovoljni in se že veselijo udeležbe naslednje leto.

Državno tekmovanje dijakov programa inšalater strojne inštalacije

19. aprila 2018 je potekalo državno tekmovanje dijakov v programu inšalater strojne inštalacije. Tekmovanje se je odvijalo v Celju, v sklopu sejma Techexpo Celje.

Tekmovalo je sedem srednjih šol iz Slovenije. Vsako šolo sta predstavljala dva dijaka, ki sta najprej morala opraviti splošno teoretični test, torej pisni del naloge. Odgovarjala sta na vprašanja, ki so zavzemala snov j voha treh leta šolanja za inšalaterja stojnih inštalacij. Teoretičnemu delu je sledil praktični del, sestavljen iz dveh delov.

Prva naloga je bila priključitev dveh radiatorjev na sistem centralnega ogrevanja z Geberit Mapress sistemom.

Pri drugi nalogi pa sta morala tekmovalca s pomočjo mobilne aplikacije poiskati naročniško številko nadomestnega tesnila za odtočni ventil na spletnih straneh podjetja Geberit. Nato sta morala po vrstnem redu najprej demontirati aktivirno tipko, dotočni ventil, odtočni ventil, nastaviti ustrezno količino splakovanja na odtočnem ventilu ter vgraditi vse elemente nazaj v WC-kotliček tako, da sta vzpostavila začetno stanje.

Našo šolo sta zastopala dijaka 3. letnika smer inštalater stojnih inštalacij, in sicer Tilen Kvas in Janez Gošte. Na tekmovanju sta osvojila tretje mesto in si s tem prislužila pokal ter praktične nagrade sponzorjev tekmovanja.

Miroslav Romih

Cankarjevo tekmovanje

Tekmovanje v znanju slovenščine za Cankarjevo priznanje je oblika spodbujanja in razvijanja branja zahtevnih besedil. Besedil, ki jih ne berejo kar vsi v razredu in ne samo za spontani bralni užitek, ampak zato, da bi dokazali višje razvite zmožnosti branja in pisanja.

Tema letošnjega tekmovanja je bila Čud(ež)ne besede. Tekmovalci so morali prebrati po dve knjigi, ki sta bili določeni glede na program in letnik izobraževanja. O prebranih besedilih so na vsaki stopnji tekmovanja pisali spis, v katerem so pokazali književno znanje, pa tudi samostojnost, inovativnost, prepričljivost.

Letos so se šolskega tekmovanja udeležili 4 tekmovalci s STPŠ, območnega 3 in državnega 1. Bronasto Cankarjevo priznanje sta osvojila Valentin Anžur, 1. c in Leon Jakob Kastelec, 3. c. Zlato priznanje je osvojil Filip Veteršek, 2. f in se tako v svoji kategoriji uvrstil med najboljše mlade pisce o književnih besedilih v Sloveniji. Čestitam!

Danila Jan

Matematična tekmovanja 2017/2018

Vsako leto na naši šoli sodelujemo na mednarodnem matematičnem tekmovanju Kenguru.

V četrtek, 15. 3. 2018 smo na šoli izvedli šolsko tekmovanje za B- in C-skupino. V B-skupini tekmujejo štiriletni programi, v C-skupini pa triletni. Skupaj je tekmovalo 69 dijakov, od tega 44 v B-skupini in 25 v C-skupini. 23 dijakov je doseglo bronasto priznanje, od tega 15 v B-skupini in 8 v C-skupini.

Zadnja leta regijskega tekmovanja več ni, je pa izbirno tekmovanje za B-skupino. Za ta izbirni del se je odločilo 16 dijakov in trije dijaki prvih letnikov so dosegli dovolj točk, da so se lahko udeležili državnega tekmovanja.

Državno tekmovanje je bilo v soboto, 21. 4. 2018 na Prvi gimnaziji v Celju. Tam so nas lepo sprejeli s kratkim kulturnim programom, pozdravil pa nas je tudi ravnatelj in povedal, da smo na gimnaziji z 210-letnim neprekinjenim delovanjem. Nato je potekalo tekmovanje, učitelji smo bili v nadzoru, po končanem tekmovanju smo dobili malico in se nato odpeljali domov.

Naši tekmovalci Anja Laharnar in Gašper Podbregar iz 1. c ter Žiga Košir iz 1. a so se odlično odrezali, vsi trije so dosegli srebrna priznanja.

Podelitev priznanj bo konec junija na šolski prireditvi.

Mojca Baloh

Na sliki so naši trije tekmovalci pred Prvo gimnazijo v Celju.

Tekmovanje Milenijci milenijcem

V torek, 19. 12. 2017, je bila na Fakulteti za družbene vede v Ljubljani zaključna prireditel razpisa »Milenijci milenijcem – nova galaksija idej«. S svojimi prispevki so na natečaju sodelovale tudi dijakinje naše šole: Klara Žibret iz 1.C in Tea Turnšek iz 2.C sta narisali risbi, Manuela Husukić iz 2.C pa je napisala pesmico. Prav Manuelina pesmica je bila v izboru najboljših devetih izdelkov in na prireditvi jo je Manuela tudi predstavila.

Kot mentorica zgodovinskega krožka sem dijakinje na natečaj prijavila in sem ponosna na dijakinje ter vesela, da mladi znajo izraziti svoja mnenja, svoj pogled na svet in da cenijo pozitivne vrednote.

Vesna Kralj

Mi svoboda še kaj pomeni?

Danes živimo v svobodnem svetu,
kjer otroci že pri treh letih brskajo po internetu.

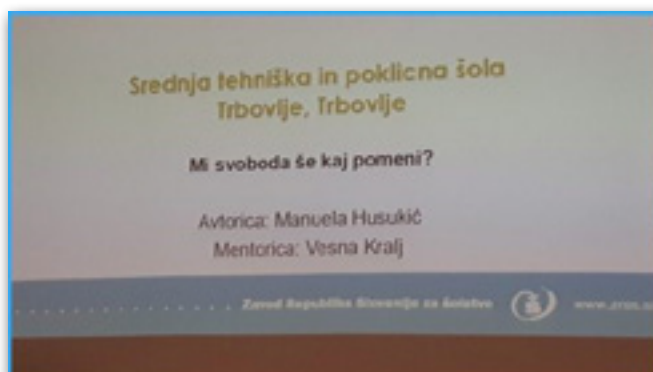
A kaj če tega ne bi bilo,
bi se lahko postavili v prednikovo kožo?

Mi svoboda sploh še kaj pomeni,
ko delamo od zore do mraka,
pa kljub temu ne moremo vseh položnic plačati.

Nekoč še sužnji so imeli streho nad glavo,
danes pa svobodni ljudje kot brezdomci,
premraženi in sami po ulici tavajo.

Mi torej svoboda še kaj pomeni,
ko redko kaj je še poceni.
Pravijo da greje te ljubezen,
a kako bo to pozdravila to našo bolezen?

Manuela Husukić, 2.c

Dijakinje na zaključni prireditvi Milenijci milenjcem

Tekmovanje PIKO

Prikazani model narišite z risalnim priborom ali prestoročno skicirajte v ustreznih pogledih oz. prerezih. V pogledih se rišejo vse vidne in nevidne konture, v prerezih pa samo vidne konture. Risbo kotirajte po pravilih kotiranja delavniške risbe.

Prikazani model je narisani v merilu $M 1 : 1$. Mere izmerite na modelu. Vse mere so večkratniki števila 5.

Naloga se rešuje 60 minut.

Dovoljeni pripomoček je pribor za risanje.

ŠIFRA TEKMOVALCA	Skupnost strojnih šol Slovenije in CPI
	DRŽAVNO TEKMOVANJE PROJEKCIJE IN KOTIRANJE
	18. 4. 2018, PIKO 2018, Srednja strojna in kemijska šola Ljubljana

Na Srednji kemijski in strojni šoli v Ljubljani je 18. 4. 2018 potekalo 5. državno tekmovanje v risanju projekcij in kotiranja PIKO. Letos se je šolskega tekmovanja udeležilo 496 dijakov iz 25 šol. Najboljši so se danes pomerili na državnem tekmovanju. Našo šolo so zastopali Matej Strniša, Rok Štrovs in Jernej Lisec, vsi dijaki programa strojni tehnik. Matej in Rok sta osvojila srebrno priznanje, Jernej pa se je spet odlično izkazal in za samo eno točko zaostal za zmagovalcem ter tako dosegel drugo mesto. S tem je ponovil svojo uvrstitev izpred treh let, takrat je bilo tekmovanje v Ravnah na Koroškem.

Šolska tekmovalna komisija in mentor Marjan Pograjc

Mladi podjetniki na STPŠ Trbovlje

V okviru programa Moje podjetje, ki ga po licenci Junior Achievement Worldwide v Sloveniji izvaja Zavod za spodbujanje podjetnosti mladih, smo dijaki drugega letnika ustanovili dijaško podjetje UNIMER, d. d.

Sam program je oblikovan za izvajanje v šoli in poteka preko celega šolskega leta po točno določenih fazah, ki so v razvoju podjetja običajne. V enem šolskem letu gredo sodelujoči preko vseh faz od izbire poslovne ideje, zbiranja finančnih sredstev, ustanovitve dijaškega podjetja, proizvodnje izdelkov, njihove prodaje, ugotavljanja uspešnosti poslovanja, do likvidacije podjetja.

Kot bodoči strojniki smo se lotili problema iz svoje stroke. Usmerili smo se na področje tehničnega risanja, kjer se velikokrat pojavi težava pri risanju krogov. Razvili smo preprosto, majhen in zelo uporaben pripomoček, ki združi ravnilo in šestilo.

S svojo inovativnostjo in voljo do izboljšave tehničnega risanja smo že navdušili nekaj lokalnih podjetnikov na predstavitvi dijaških podjetij iz naše regije v Katapultu. Dobili smo veliko koristnih informacij in nasvetov. Tako bomo sedaj stopili še korak bližje k sodelovanju z lokalnimi podjetniki in s tem razširili ponudbo svojih izdelkov.

Predstavljali se bomo še na konferenci TRIII ter na sejmu dijaških podjetij v Ljubljani. Ob koncu šolskega leta pa bomo poskusili čim uspešnejše zaključiti naše poslovanje.

Predsednik uprave UNIMER d.d.
Matej Strniša

Dijaške umetnosti

Klara Žibret, 1.c

Svit Rihter, 2.c

Svit Rihter, 2.c; Klara Fajdiga, 1.c

Pavlinove poezije

Zaradi tebe ne morem spati,
zaradi tebe moram veselje igrati.
Če prav te ni blizu, mi miru ne daš,
ko se vidiva, me pa nikoli ne poznaš.

Zakaj sem se sploh zaljubil vate
in si vsak dan govoril, da bom vse naredil zate?
A vedel sem, da te ne bom mogel imeti,
saj jaz zate sem kot sneg poleti.

Ko ugasnejo luči

Ko ugasnejo luči
in ko ljubezni nič več ni,
se na prijatelja zanesi
in vedno bodi to, kar si.

Prijatelj je tisti,
ki pomagal ti bo,
preživeti bolečino vse povezano z njo.
V trenutkih zla ni nihče boljši
od pravega prijatelja.

Ljubezen

Kaj sploh je ljubezen?
Nekateri pravijo, da je bolezen.
A jaz menim, da je roža,
roža, ki te v srcu boža.
In raste in raste,
dokler vsega ne preraste.
In če uspešno zacveti,
potem traja do konca naših dni.

Včasih pa ta roža oveni,
se temnim občutkom prepusti.
takrat vse mine in ničesar več ni.

Strah

Strah je kratek 30-minutni film z aktualno temo o strahu in nestrpnosti, ki sta se zaradi begunskega vala pojavila tudi pri nas. Film govori o Kristjanu, ki je 17-letni gimnazijec iz družine srednjega razreda. Zaradi slabe izkušnje v pretepu s priseljenci iz Bosne v zgodnjih najstniških letih začne razvijati sovraštvo do tujcev. Na spletu išče informacije o podobno mislečih skupinah in posameznikih. V času prihoda velikega števila beguncev in migrantov pade pod vpliv desničarske propagande in neonacistične skupine, v kateri najde svoj smisel, kar povzroči razdor v njegovi precej liberalni družini s staršema in sestro. Namen filma je ozaveščanje javnosti o problemu nestrpnosti vseh oblik. Film Strah z aktualno zgodbo poudarja nevarnosti rasizma, fašizma in ksenofobije ter javnost poziva k strpnosti in sprejemanju različnih kultur.

Nejc Friškovec, Nik Sajovic 3. a

Dijaki 2. a in 3. c so o filmu razmišljali takole:

- Film je poučen in nas opozarja na trenutne razmere v svetu in da se za njih premalo zanimamo. (Luka)
- Mislim, da je bil film zanimiv. Prikazuje močno podporu nacizmu. A sam menim, da ne smemo soditi človeka po barvi kože ali veri.
- Zelo realno je bilo prikazano, kako lahko je pasti v družbo neonacistov in posledice le-tega. (Kristijan)
- Film je imel dobro sporočilo, vendar mi ni bilo všeč, kako je bilo to prikazano. V filmu je bilo prikazano, kot da so vsi idealizirali Hitlerja in ne njegovih idej. (Marko)
- Osebnostnim nimam takih izkušenj s takimi in podobnimi skupinami. Film ima močno sporočilo, namenjeno najstnikom, ki se najdejo v takšnih okoliščinah.
- Film je bil grozen, ker je prikazoval nasilje.
- Film je bil kvalitetno narejen. Do neonacistov nimam tolerance in mislim, da ni prav, kar počnejo. Ni mi pa bilo všeč, da so begunce predstavili kot povsem nedolžne.
- Nasilje ne povzroča le fizične bolečine. Nasilje spremeni posameznika in njegovo mnenje do nečesa. V filmu je bila predstavljena veliko nasilja ter posledice le-tega. (Žiga)
- Tema filma mi je bila všeč, saj so pokazali dogajanje, ki ga poznamo tako v Sloveniji kot v svetu. Presenečen sem bil z zaključkom filma, ker sem mislil, da se bo končalo drugače, kot se je.
- Film mi je odprl nova stališča o skupinah, o katerih beremo v časopisu. Vzbudil pa mi je nelagodje. (Sergej)
- Ne želim si, da bi se kakršnokoli nasilje dogajalo v moji družini ali pa bi ga doživljala v šoli. (Sara)
- Menim, da film opozarja na neko trajanje neonacizma, ki na žalost še obstaja in poudarja zavedanje o tem. (Marin)
- Film je dokazal, da ljudje delamo napake. Glavni junak je pretepel zdravnika, ki bi lahko naslednji dan rešil življenje njegovemu očetu, ki ga je nekako po njegovi krivdi zadela kap. (Klemen)
- Menim, da je film del predvolilne kampanje.

Triii konferenca

Letos je 8. maja 2018 v Delavskem domu Trbovlje potekala 4. konferenca TRiii, ki jo organizira STPŠ Trbovlje. V nadaljevanju pa si lahko ogledate tudi fotoreportažo ali pa prelistate publikacijo o konferenci.

Vabljeni pa ste že na 5. TRiii konferenco, ki bo v torek, 7. 5. 2019.

Manuela Husukić, 2.c

Srečanje strojnih šol 2018

V torek 24. 4. 2018, je na Srednji tehniški šoli v Kopru potekalo srečanje strojnih šol Slovenije. Našo šolo so zastopali: Tilen in Jožef, s programom vzratnega inženirstva oziroma 3D skeniranja v programu strojni tehnik, Žan in Gašper v programu avtoserviser, z razvojem goriv, Tim in David v programu oblikovalec kovin- orodjar s hidravličnim krmljem, Filip in Nik v programu inštalater strojnih inštalacij, s pečjo na pelete. in v ekipi trojk košarka . Poleg predstavitev, ki so jih dijaki odlično izvedli je potekalo tudi tekmovanje v košarki- trojke. Naši dijaki Žiga, Tim, Gregor in Edin so dosegli odlično 3. mesto.

Marjan Pograjc

Literarni kotiček

Pablo Neruda, s pravim imenom Ricardo Eliecer Neftalí Reyes Basoalto, je bil čilenski pesnik in diplomat ter nobelovec. Rodil se je 12. julija 1904 v Parralu v Čilu, umrl je 23. septembra 1973 v Santiagu de Chile.

Kolumbijski pisatelj Gabriel García Márquez ga je nekoč oklical za "največjega pesnika 20. stoletja".

Pablo Neruda: POČASI UMIRA

Počasi umira, kdor postane suženj navad, ki si vsak dan postavlja iste omejitve,
kdor ne zamenja rutine,
kdor si ne upa zamenjati barv,
kdor ne govori s tistimi, ki jih ne pozna...

Počasi umira, kdor beži pred strastmi in njihovimi močnimi emocijami, zaradi katerih se
zasvetijo oči

in znova oživijo osamljena srca...

Počasi umira, kdor ne zamenja življenja,
ko je nezadovoljen s službo ali z ljubeznijo,
kdor se zaradi sigurnosti odreka morebitni sreči,
kdor ne sledi svojim sanjam,

kdor si ne dovoli vsaj enkrat v življenju ubežati pametnim nasvetom...

Počasi umira, kdor ne potuje, kdor ne bere,
kdor ne posluša glasbe, kdor ne najde miline v sebi;

Počasi umira, kdor uničuje lastno ljubezen,
kdor ne dovoli, da bi mu pomagali,

kdor preživi dneve z jamranjem nad lastno smolo ali nad neprestanim dežjem...

Počasi umira, kdor opusti načrt še preden ga poskusi izvesti,
kdor ne sprašuje o tistem, česar ne ve,

kdor ne odgovori, ko je vprašan o tistem, kar ve...

Ne dovoli si počasnega umiranja!

Tvegaj in uresniči želje še danes! Živi za danes!

V razmislek

Res je, rodila sem se v sedemdesetih letih 20. stoletja, v času, ko je bila Slovenija samo del Jugoslavije, v času, ko smo še vedeli, kdo je Tito, v času, ko smo po ananas, banane, paradižnik in čokolado hodili v Avstrijo, po oblačila pa v Italijo. Bil je čas socializma, čas, ko smo še postali pionirji s titovkami in rdečo rutico, ko smo imeli kurirčkovo pošto in s tem povezan t. i. "partizanski golaž" na igrišču Partizana. Bil je čas, ko smo pouk začeli s pozdravom dežurnega učenca, ki je pred razredom s pestjo na sencah zavpil "za domovino", mi pa smo kriče odzdravili "s Titom naprej". Bil je čas, ko smo bili pobrateni s srbskim Lazarevcem, s katerim je potem sledila vsakoletna izmenjava osmošolcev. Bila sem zadnja generacija pred razpadom skupne države, ki je še potovala v Srbijo, si ogledala Beograd, Dedinje, Kolubaro pri Lazarevcu, Kragujevac in ob vračanju tudi hrvaški Jesenovac. Spominjam se inflacije in časa, ko si za pol milijona jugoslovanskih dinarjev dobil kakšno malenkost v trgovini. Spominjam se, da včasih v trgovini ni bilo olja ali kave. Tudi tega, da so moji starši in vsi ostali imeli doma male zaloge stvari, ki so primanjkovali v trgovini. Spominjam se delovnih brigad, ko smo skupaj s starši urejali igrišče pri OŠ Alojza Hohkruta ali stopnice do OŠ Tončke Čeč. Bil je čas, ko so vsi moji sorodniki moškega spola delali v rudniku, čas, ko je še obstajal star gasilski dom in sem kot vnukinja poveljnika gasilcev tam preživljala ves prosti čas. Spominjam se tudi, kako so letala jugoslovanske armade v prvem dnevu vojne leta 1991 bombardirala oddajnik na Kumu. Spominjam se siren, ki so opozarjale na možen letalski napad. A spominjam se tudi, da smo tisto leto na gimnaziji v Ljubljani, kamor sem hodila, v začetku leta imeli nekajdnevno ekskurzijo po samostojni Sloveniji in zamejstvu.

In spominjam se iger mojega otroštva. Bili smo kavbojci in Indijanci, bili smo ravbarji in žandarji, bili smo Nemci in partizani. Igrali smo se z avtomobilčki (tudi jaz kot edina deklica med samimi fanti), igrali smo se družino (to sem si včasih izborila). Lovili smo se in se skrivali. Igrali smo se ristanč in "zemljo krast". V gozdu smo delali bunkerje s kartona, ki smo ga na skrivaj vzeli iz zabojnikov pri Mehaniki. Odkrili smo staro, že zdavnaj odsluženo zaklonišče in se plazili v njem. Prav vsi smo imeli poleti razbita kolena in komolce, ker včasih s kolesi nismo zvozili ovinka na makadamu. Pozimi smo se sankali po malem hribu in delali igluje, tako dolgo, dokler smo še čutili prste na rokah in nogah in nas ni prisilil klic narave, da smo stekli domov. Večinoma prostega časa smo preživeli zunaj. Znali smo se igrati. Nihče ni potreboval staršev, ko smo se sprli. En dan sovražniki, drugi dan najboljši prijatelji. Televizijo smo gledali tu pa tam ob večerih, radio je vedno igral ob nedeljah, ko smo cele popoldneve poslušali čestitke in pozdrave. In brali smo. Hodili smo v knjižnice, tisti, ki niso ljubili debelih knjig, pa so brali stripe. Na kupe stripov smo si izmenjali.

So lepi spomini. Večinoma.

Danes je tehnologija povozila vse staro. Računalniki, tablice, telefoni, televizija. Gledam svoja otroke. Oba osnovnošolca. Sin na igricah, hči na socialnih omrežjih. Omejujemo, zaklepamo, vzamemo. Pomaga? Niti ne. Vsaj ne dolgoročno. Mogoče imamo srečo v tem, da tudi rada bereta. Da jima tudi knjiga predstavlja kratkočasenje, da se znata posvetiti z junaki, da razmišljata. Podobno je z vami, dijaki. Vse odmore preživite na telefonih. V razredu se komaj ločite od svojih "pametnih prijateljev". Sicer mi ni čisto jasno, s kom se že pred sedmo zjutraj tako vneto pogovarjate, zakaj takrat objavljate svoje slike, kako je možno, da vam je igrica tako pomembna. Težko razumem, da ves prosti čas preživite za računalniki. Poslušam starše, ki razlagajo, da njihov otrok vse dneve preživi v sobi in za ekranom. Dejansko so otroci odvisni. Vse več in vse bolj. Pogled v prihodnost se mi ne zdi preveč rožnata. Bo primat imela samo tehnologija? Bomo še znali ceniti naravo, sprehode po njej, bomo še znali ohraniti prijateljstva, bomo še kdaj prijeli v roke knjigo in jo z užitkom prebrali, bomo se še znali pogovarjati in se povесeliti? Bomo znali osmisliti svoje življenje? Biti človek človeku.

Pred kratkim sem bila na nekem literarnem večeru. Gost je svoj govor zaključil z besedami "Za domovino – s knjigo naprej." Kako prav je imel ...

Polona Strmec, prof.